

O síle pravicového poslance v EU

04.května 2004 Miroslav Ouzký

S blížícími se volbami do Evropského parlamentu (EP) se množí úvahy o tom, zda bude hlas našich zástupců v této početné instituci slyšet. Stranou zůstává fakt, že poslanci netvoří v EP jednu delegaci prosazující národní zájmy, ale že jsou začleněni podle své politické orientace do jednotlivých evropských politických frakcí. Český poslanec zvolený za ODS se tak teoreticky bude vídat se svými kolegy například z ČSSD pouze na jednáních pléna, kdy mezi nimi navíc bude hradba desítek dalších poslanců z různých států i politických stran.

Práce evropských poslanců se odehrává v podstatě ve třech základních rovinách: na plénu, v jednotlivých výborech a ve zmíněných politických frakcích. Občanská demokratická strana (ODS) bude mít zřejmě nejširší pole působnosti právě v rámci zmíněné frakce, kterou je v jejím případě Evropská lidová strana-Evropští demokraté, v současnosti nejsilnější strana na politické scéně EU. Pokud totiž dosáhne ve volbách výsledků, které předvídají poslední průzkumy veřejného mínění, vytvoří její zástupci v rámci frakce šestou až sedmou nejsilnější skupinu. A tu nebude možné přehlížet ani na jednáních pléna. Výhodou poslanců za ODS bude navíc to, že na rozdíl, třeba od polské rozhádané pravice tvoří názorově jednotné uskupení.

Vybudovat si silné postavení je však pouze cestou k tomu, aby mohli naši pravicoví zástupci v EP dělat dobře svou práci. Obecně platí, že úkolem poslance je v jakémkoliv zákonodárném sboru vytvářet rozumné právní normy. V EU pak mají poslanci, kromě tohoto obecně formulovaného cíle, možnost prosazovat zájmy své země.

Já se například domnívám, že systém dotací v EU je špatný. Pokud však nebudu mít jako jedinec dostatek sil tento systém zrušit (a to jistě nebudu), věnuji veškerou energii tomu, aby se velká část dotací dostala právě do České republiky. Svou roli by pak měli čeští pravicoví poslanci v EP hrát také v procesu posilování postavení této instituce - nikoliv však vůči jednotlivým národním parlamentům, ale vůči evropské exekutivě. Bez kontrolní funkce vůči exekutivě totiž existence parlamentu v podstatě nemá smysl. Jen tak se podaří v EU vytvořit skutečnou parlamentní demokracii.